

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24848.

Fernando Casablancas
(Sabadell, Hiszpania).

Kl. 76 c, 12/02.

DO1h, 5/26

Pasowy przyrząd wyciągowy do ciągarek i przedzarek.

Zgłoszono 16 lipca 1934 r.

Udzielono 20 kwietnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 2 stycznia 1934 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia do prowadzenia pasów w przyrządach wyciągowych do ciągarek i przedzarek, a celem jego jest ułatwienie zakładania pasów oraz ich narządów prowadniczych w prawidłowe położenie względem wałków wyciągowych oraz rozbierania ich. W urządzeniach stosowanych obecnie pasy bez końca są podtrzymywane z przodu na prowadnicach w postaci cienkich prętów lub sworzni poprzecznych, osadzonych odłączalnie na odłączalnych ramach, które pozostają na wałkach i prowadzą pasy w ten sposób, iż bieżą one w pobliżu szczeliny między wałkami następnej z kolei pary. W przypadku gdy pasy opasują zarówno wałki, jak i pręty poprzeczne, czyli ramy prowadnicze, aby mieć dostęp do dolnych czę-

ści przyrządu wyciągowego w celu czyszczenia ich lub naprawy, trzeba usunąć tę ramę, co jest czynnością żmudną i dość skomplikowaną, przy której może się zdarzyć zarazem, iż niektóre części mogą wpaść do maszyny względnie zaginać lub też mogą być umieszczone następnie w nieodpowiednim miejscu albo w nieodpowiedni sposób.

Stosownie do wynalazku niniejszego rama wraz z prowadnicami pasów i wszystkimi przynależnymi do niej częściami jest wykonana tak, iż stanowi zwartą całość, łatwo odłączalną zarówno od pasów, jak i od wałków, bez obawy zagubienia poszczególnych jej części.

Przyrząd według wynalazku niniejszego może być wykonany w praktyce w róż-

ných postaciach, na rysunku jednak przedstawiono tylko jedną z tych postaci. Fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny pasowego przyrządu wyciągowego przedzarki wraz z jego zespołem wałków wyciągowych wzdłuż linii *I — I* na fig. 2, fig. 2 — widok z góry części tego przyrządu patrząc w kierunku strzałki *II — II*, fig. 3 — widok tej części z góry po zdjęciu pasów, fig. 4 — widok z boku rygla, fig. 5 — ramę w rozwinięciu, fig. 6 — szczegół rygla i fig. 7 — widok perspektywiczny jednego z narządów łożyska pasowego.

Przyrząd wyciągowy, przedstawiony na rysunku, jest typu Casablancas, w którym pomiędzy pasami górnym i dolnym przebiega przedziwo podlegające wyciąganiu; oczywiście jednak, wynalazek nie ogranicza się do tego typu przyrządów wyciągowych. Przyrząd wyciągowy posiada trzy pary wałków o coraz to większych szybkościach obwodowych, a mianowicie pary 11 — 12, 13 — 14 i 15 — 16, które są jak zwykle odpowiednio dociskane. Wałki środkowe, które mogą być ze sobą sprzężone, co jednak nie jest konieczne i nie jest zaznaczone na rysunku, są opasane skórzanymi pasami bez końca 25 i 26, przy czym przednia część każdego z tych pasów jest podtrzymywana za pomocą łożyska pasowego złożonego z pary występów 35, o których będzie mowa niżej. Występy te są przymocowane na stałe do płytek bocznych lub oporowych 31 sztywno połączonych ze sobą za pomocą przynitowanej poprzecznicy 33 i płaskiej pełnej płytki poprzecznej 32. Dolne obrzeża płytek bocznych mają wycięcia 40 dostosowane do wałków dolnych 13. Górne obrzeża tych płytek mają również wycięcia 41, do których pasuje górny wałek 14 osadzony, jak zwykle, we wgłębieniach szyny górnej 22. Szczegóły ramy przyrządu wyciągowego są widoczne na wykroju według fig. 5, z którego wykonana jest ta rama.

Prawidłowe założenie ramy na dolny

wałek zapewnia rygiel 50 osadzony wahliwie na ścianie 31 za pomocą czopa 51, przy czym rygiel ten jest zaopatrzony w jeden narząd, współdziałający z dolnym wałkiem, leżącym w dolnym wgłębieniu, i uniemożliwiający wejście górnego wałka do górnego wycięcia ramy, lub w kilka takich narządów. W tym celu rygiel 50 jest wykonany w ten sposób, że współdziała z dolnym wałkiem, gdy wałek ten wejdzie całkowicie do dolnego wycięcia 40, będąc przesunięty tak, iż jego górny koniec 54 zostaje wychylony poza linię górnego wgłębienia 41 i tylko na skutek tego ruchu rygla górny wałek może być włożony do górnego wycięcia. We wszelkich innych położeniach rygiel nie pozwala na założenie wałka. Dzięki temu urządzeniu rama może być całkowicie osadzona na dolnym wałku przed założeniem wałka górnego. Rygiel 50 posiada oprócz tego część haczykową 53, która zasłania mniej lub bardziej dolne wycięcie 40, gdy w wycięciu tym znajduje się wałek dolny, ryglując w ten sposób ramę względem wałka i zapobiegając założeniu górnego wałka dopóki nie zostanie uskutecznione to zaryglowanie ramy. Stosując po jednym ryglu na wewnętrznej stronie każdej płytki bocznej i nadając im taki zarys, aby ich części haczykowe zasłaniały wejście do dolnych wycięć, otrzymuje się szerokie płaskie i gładkie powierzchnie, o które pasy ocierają się przy dolnych wycięciach, przy czym prowadzą one pasy tak, aby pasy te nie przykrywały końców lub brzegów wałków, co działałoby szkodliwie na pasy.

Płytką poprzeczną 32 ramy przyrządu wyciągowego stanowi stół przewodniczy postępującego końca przedziwa, gdy w przędzarce odbywa się natykanie cewek lub naprawa zerwanego końca przedziwa. Płytką tą odrywa wówczas zwisający koniec przędziwa od powierzchni pasa dolnego podnosząc przedziwo i wprowadzając je między wałki.

Prowadnice pasów według wynalazku są przymocowane na stałe do ramy w przeciwieństwie do znanych urządzeń, w których prowadnice tego rodzaju składają się z narządów lub trzpieni poprzecznych luźno złączonych z ramą, przy czym w myśl wynalazku prowadnica składa się z dwóch części (35), pomiędzy którymi pozostawia się przerwę, przez którą pas, prowadzony normalnie po tych prowadnicach, może być przesunięty i zdjęty z ramy. Przerwę tę stanowi w omawianym przypadku przestrzeń pomiędzy sąsiednimi końcami pary występów 35 stanowiących prowadnice pasa, przy czym przerwa ta jest na tyle szeroka, że przy lekkim przekręceniu lub zagięciu pasa można go zsunąć z końców prowadnic i wyjąć przez przerwę. Mimo że na rysunku przerwa ta jest uwidoczniona pośrodku, może ona jednak znajdować się z boku, zapewniając w każdym razie korzyści dogodnego zdejmowania pasa bez użycia luźnych części, które należałoby wyjmować i zakładać oddzielnie; czyli prowadnice 35 mogą nie być jednakowej długości, jak przedstawiono na rysunku, lecz jedna z nich może być ewentualnie tak długa, żeby podtrzymywała pas na części lub całej jego szerokości. Specjalnie korzystne prowadzenie pasa otrzymuje się jednak za pomocą dwóch oddzielonych od siebie i skierowanych ku wewnątrz występów w rodzaju narządów prowadniczych 35, które współdziałają tylko z częściami bocznymi pasów zwanymi krajkami nie stanowiąc bezpośredniej podpory ich części środkowych. Stwierdzono bowiem, że ustrój skóry lub materiału używanego zazwyczaj na te pasy jest tego rodzaju, iż w razie pozostawienia przerwy środkowej pomiędzy narządami prowadniczymi 35 pasy dają dostatecznie stały i dobrze rozłożony nacisk. Dzięki temu przerwa może być dosyć szeroka, a występy mogą być krótkie. Aczkolwiek narządy prowadnicze, omówione wyżej, miały w przekroju podłużnym kształt

spłaszczonych walców przysaitowanych do ścianek bocznych, mogą mieć one jednak wszelki kształt dowolny, gdyż chodzi tylko o to, aby pomiędzy nimi pozostawiona była przerwa. Jednak najlepiej jest, jeżeli narządy prowadnicze mają przekrój w postaci prostokąta o zaokrąglonych narożnikach, a dolne powierzchnie górnych narządów prowadniczych są równoległe do górnych powierzchni dolnych narządów prowadniczych, gdyż w ten sposób otrzymuje się lepszy styk pasów z przedziwem i prowadnice nie ulegają zanieczyszczeniu strzępkami przedziwa.

Rygle 50 są zaopatrzone w przedłużenia, które po podniesieniu rygli wchodzą w przedziały pomiędzy spłaszczone walce i obejmują je z góry i z dołu stanowiąc gładkie powierzchnie, stykające się z brzegami pasów, dzięki czemu zmniejsza się ich zużycie i uzyskuje się lepsze prowadzenie. Gdy zarówno rygle, jak i prowadnice pasów są przymocowane na stałe do płytek bocznych, to rama stanowi zwartą całość, w której nie ma luźnych części wymagających wyjmowania, tak iż nie ma obawy zagubienia tych części lub ich opadnięcia do wnętrza maszyny, a przy tym obsługa maszyny staje się prostsza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pasowy przyrząd wyciągowy do ciągarok i przedzarek, znamieny tym, że posiada ramę do prowadzenia krajków pasów, w której umocowane są narządy prowadnicze (35) do prowadzenia zakrzywionej przedniej części pasów, przy czym pas ten nie jest podparty w swej części środkowej.

2. Pasowy przyrząd wyciągowy według zastrz. 1, znamieny tym, że narządy prowadnicze (35) mają postać walców spłaszczonych, które są rozmieszczone parami dla każdego pasa, przy czym pomiędzy walcami spłaszczonymi (35) pozosta-

wiona jest przerwa, przez którą pas może być przesunięty przy zakładaniu lub przy zdejmowaniu ramy.

3. Pasowy przyrząd wyciągowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że wystające z boku walce spłaszczone (35) mają przekrój w postaci prostokąta o zaokrąglonych narożnikach w celu zapobieżenia nawijaniu się na te narządy strzępków przędzy.

4. Pasowy przyrząd wyciągowy według zastrz. 1 — 3, znamienny tym, że na ramie osadzone są obrotowo na płytkach bocznych narządy ryglujące, które przy za-

kładaniu ramy na dolny wałek zostają przez nią odchylone i odsłaniają wgłębienie, w którym mieści się wałek.

5. Pasowy przyrząd wyciągowy według zastrz. 1 — 4, znamienny tym, że jego rama jest wykonana z jednego kawałka blachy metalowej, która jest wytłoczona i zagięta tak, iż stanowi dwie płytki boczne (31) połączone tylną płytką poprzeczną (32).

Fernando Casablanco.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

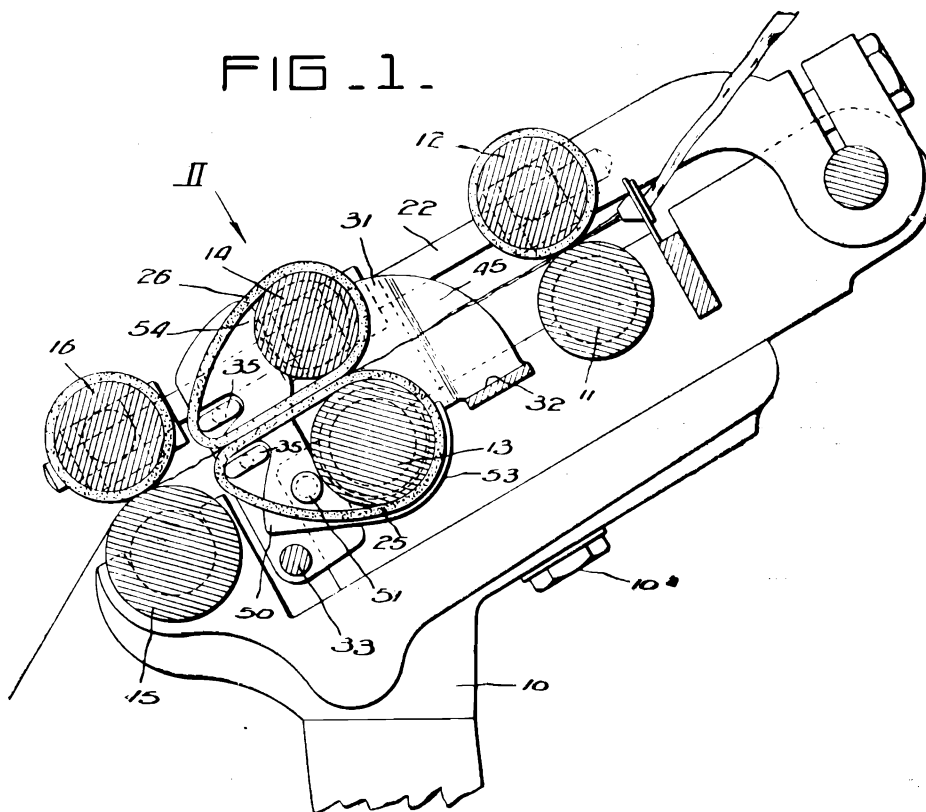

FIG. 2.

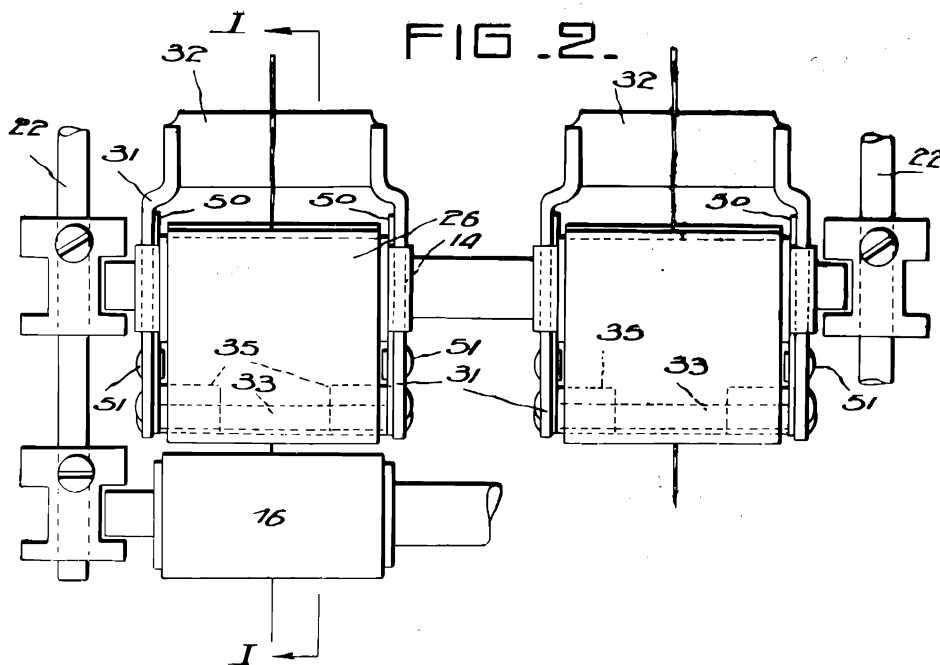

FIG. 3.

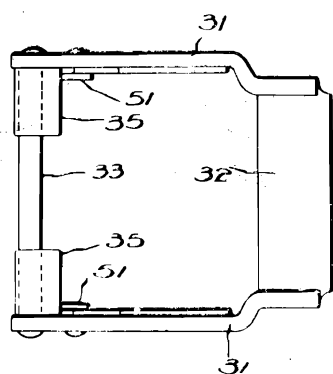

FIG. 5.

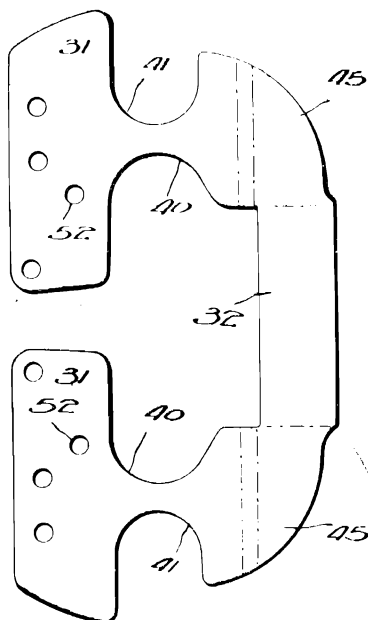

FIG. 4.

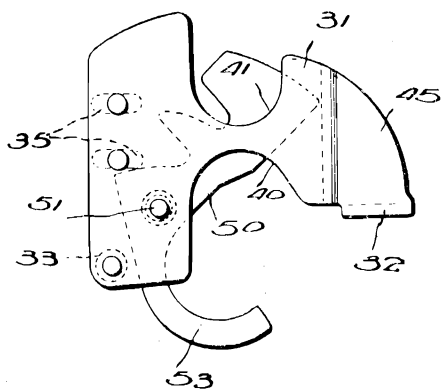

FIG. 7.

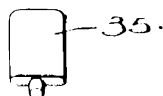

FIG. 6.

